

ЈУГОСЛОВЕНСКО
ДРАМСКО
ПОЗОРИШТЕ

Љубомир Симовић

ЧУДО У ШАРГАНУ

Режија, адаптација, сценографија и избор музике

Јагош Марковић

Костимографија

Лана Цвијановић

Сценски говор

Љиљана Мркић Поповић

Дизајн светла

Дејан Драганов

Иконија..... АНИТА МАНЧИЋ

Цмиља..... САЊА МАРКОВИЋ

Просјак..... НЕНАД ЈЕЗДИЋ

Скитница..... БОРИС ИСАКОВИЋ

Вилотијевић..... НЕБОЈША ДУГАЛИЋ

Госпава..... ТАМАРА ДРАГИЧЕВИЋ

Манојло..... ЉУБОМИР БАНДОВИЋ

Јагода..... ЈОВАНА БЕЛОВИЋ

Миле..... МАРКО ЈАНКЕТИЋ

Анђелко..... МИОДРАГ ДРАГИЧЕВИЋ

Ставра..... МИЛОШ САМОЛОВ

Танаско..... АЛЕКСЕЈ БЈЕЛОГРЛИЋ

Иследник..... СЛОБОДАН ТЕШИЋ

Инспицијент

Раде Стојиљковић

Суфлер

Горан Младеновић

Организатори

Владимир Перишић, Зоја Васић

Асистенти костимографа

Милена Грошин, Мина Крстајић

Мајстор светла

Синиша Чупић

Мајстор звука

Давид Србљин

Премијера представе на Великој сцени „Љуба Тадић“ Југословенског драмског позоришта у суботу, 2. априла 2022. у 20 часова

Флукутирајући, као и све драме Љубомира Симовића, на граници између натурализма и фантастике, *Чудо у Шаргану* сецира незаобилазне мотиве српског националног идентитета, међу којима патња заузима централно место. Групу представника нижих слојева друштва, неретко називане полусветом, Симовић окупља у кафани „Шарган“ на периферији Београда, изгубљене у времену и простору, пуштајући их да се, кроз бављење својим свакодневним мукама, надама, сновима, страховима и болима, позабаве и нашим, како појединачним тако и колективним свесним и несвесним. Сведочећи чуду које, као и често код Симовића, задире у сферу фантастике, остајемо запитани да ли је зачарани круг наношења патње, убеђеност да нас она твори, као и потребе да је, и сами опхрвани њоме, наносимо другима, могуће прекинути.

Драму *Чудо у Шаргану*, написану 1974. а већ наредне године први пут изведену у режији Мире Траиловић, од тада до данас су на сцене позоришта широм Србије постављали редитељи свих генерација, покушавајући да расплету густу мрежу Симовићевог поетско-драмског ткања.

Чудо у Шаргану је Стеријином наградом за текст савремене драме овењано 1993. године.

ЉУБОМИР СИМОВИЋ

Љубомир Симовић је рођен 2. децембра 1935. године у Ужицу где је завршио основну и средњу школу. Дипломирао је на Филолошком факултету у Београду, на Катедри за југословенску књижевност и српскохрватски језик.

Године 1988. Симовић је изабран за дописног, а 1994. за редовног члана Српске академије наука и уметности.

Објавио је неколико песничких књига (*Словенске елегije, Весели гробови, Последња земља, Шлемови, Уочи трећих петлова, Субота, Видик на две воде, Ум за морем, Десет обраћања Богородици Тројеручици хиландарској, Источнице, Горњи град, Игла и конач, Љуска од јајета, Тачка, Планета Дунав*) и четири драме: *Хасанагиница* (1973), *Чудо у Шаргану* (1974), *Путујуће позориште Шопаловић* (1985) и *Бој на Косову* (1988, 2002). Плодан је и у другим жанровима, као есејиста, путописац па и писац романа-хронике *Ужице са вранама*.

Његова дела су превођена на бројне светске језике, а драме, највише *Путујуће позориште Шопаловић*, изведене су у Француској, Швајцарској, некадашњој Чехословачкој, Пољској, Канади, Словенији, Македонији, Јужној Кореји, Јапану, Колумбији, Турској, Мароку.

За своја дела, Симовић је добио бројне књижевне и позоришне награде.

ЈАГОШ МАРКОВИЋ

Један од наших најистакнутијих позоришних редитеља. Дипломирао је позоришну режију на Факултету драмских уметности у Београду 1987, у класи проф. Борјане Продановић и Светозара Рапајића.

У Југословенском драмском позоришту поставио је представе: *Врат од стакла*, *Тако је (ако вам се тако чини)*, *Уображени болесник*, *Сумњиво лице*, *Говорница*, *Скуп*, *Богојављанска ноћ*. Режирао је преко педесет представа у земљи и иностранству, а међу најзначајније убрајају се: *Госпођа министарка*, *Хасанагиница*, *Антигона*, *Ожалошћена породица* (Народно позориште) и *Пепељуга*, *Фигарова женидба* (Опера НП у Београду); *Породичне приче*, *Господа Глембајеви*, *Јесења соната* (Атеље 212); *Кате Капуралица*, *Декамерон* (НП Сомбор); *Лукреција илити Ждеро* (Позориште на Теразијама); *Галеб*, *Филумена Мартурано* и опера *Кармен* (ХНК Ивана пл. Зајца); *Лукреција о'бимо рекли Пожерух* (Ријечке летње ноћи); *Учене жене* (ХНК Сплит); *Чарапа од сто петљи* (БДП); *Тартиф*, *Хекуба* (ЦНП); *Сан летње ноћи* (Позориште „Бошко Буха“). За јубилеј Краљевског позоришта Драматен у Шведској поставио је *Кристину*. Био је први редитељ из Србије који је после ратова деведесетих режирао на Дубровачким љетним играма (*Ромео и Јулија*, 2014). Јагош Марковић је добитник преко педесет струковних, фестивалских и државних награда од којих се издвајају: Награда „Бојан Ступица“, Награда ослобођења Београда, Тринаестојулска награда, Награда за свекупан допринос стваралаштву Црне Горе, Награда града Подгорице, Награда „Мића Поповић“, неколико награда „Златни ћуран“ и „Ардалион“, Стеријина и Нушићева награда. У Бугарској је одржан фестивал „Балкан чита Јагоша“ у оквиру кога су четири редитеља радила његов текст *Говорница*.